

נר שמואל

לענין ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום חמישי ל' באדר א תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

גיטין - פ"ח

1. שנינו שאם חתמו עדים מן הצד פסול. וקשה שהרי מצינו שרב היה חותם מהצד. כיצד יישבו למסקנה? רב היה חותם מהצד רק באיגרת הזמנה לדין.
2. שנינו, כתב סופר ועד - כשר. ר' ירמיה הוסיף שהכוונה כשהסופר חתם עם העד אחד. כדעת מי משנתנו? כדעת רבי יוסי הסובר שמילי לא ממסרן לשליח, ולכן אין חוששים שציוה הבעל שיאמרו לאחרים והם התביישו מהסופר ואמרו לו. ולכן פסק שאין להכשיר כתובה שמכיר בה רק את כתב סופר וחתימת עד אחד.
3. חניכת אבותיו בגט - עד כמה דורות כשר? לרבנן - עד י' דורות, לרשב"א עד ג' דורות, והמקור לשיטתו מהפסוק 'כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם'.
4. לא חרבה ארץ ישראל עד שעבדו בה ז' בתי דינים ע"ז. ואלו הן? ירבעם בן נבט, ובעשא בן אחיה, ואחאב בן עמרי, ויהוא בן נמשי, ופקח בן רמליהו, ומנחם בן גד, והושע בן אלה, שנאמר: אומללה יולדת השבעה וכו'.. ורב אמי הביא מקור כי תוליד [1] בנים [2] ובני [2] בנים [2].
5. אלו מימרות נוספים הובאו בענין חטאי עם ישראל והגלות?
  - א. אותן פרדסיות שהושיב ירבעם על הדרכים כדי שלא יעלו ישראל לרגל בא הושע וביטלן, ואעפ"כ לא עלו ישראל לרגל, אמר הקב"ה: אותן שנים שלא עלו ישראל לרגל ילכו בשבי.
  - ב. וישקוד ה' על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק ה' אלוקינו - צדקה עשה הקב"ה עם ישראל שהגלה גלות צדקיהו ועדיין גלות יכניה קיימת, שעל גלות יכניה כתוב שהיו בהם אלף תלמידי חכמים 'החרש והמסגר אלף', חרש - שבשעה שפותחין נעשו הכל כחרשין, מסגר - כיון שסוגרין שוב אינן פותחין.
  - ג. לעולא צדיק הוא בכך שהקדים שתי שנים לונושנתם. שעולה במנין 852, ולבסוף גלו 850 שנה מעת כניסתם לארץ.
  - ד. למדו מכאן ש'מהרה' אצל הקב"ה הוא 852 שנה.
6. משנה - גט מעושה, כשכפוהו ישראל - כשר, כשכפוהו עכו"ם - פסול. ואם העכו"ם חובטין אותו ואומרים לו עשה מה שישראל אומרים לך - כשר. באיזה אופן הגט פוסל לכהונה? שמואל: בישראל, כדון - כשר, שלא כדון - פסול ופוסל. ובעכו"ם, כדון - פסול ופוסל, שלא כדון - אפי' ריח הגט אין בו. ונחלקו בביאור דבריו:
  - א. רב משרשיא: מדאורייתא גט מעושה בעובדי כוכבי' כשר, והטעם שחכמים פסלו, שלא תהא כל אחת תולה עצמה בעכו"ם, ומפקעת עצמה מיד בעלה. ונדחה אם דינו כישראל א"כ בשלא כדון גם יפסול.
  - ב. למסקנה - אפילו מדין תורה אינם רשאים לכופ אפילו כדון, אלא שחכמים חששו רק בכדון שיחליפו בישראל אך לא חששו בשלא כדון. רב יוסף כפה לבעל לגרש את אשתו, ואע"פ שדייניי בבל אינם סמוכים והרי ר"ט למד מ'לפניהם' ולא לפני עכו"ם או הדיוטות, מ"מ כופים, כיון שזה בשליחותם של דייני ישראל כמו שדנים בשליחותם הודאות והלואות, אמנם גזילות וחבלות לא דנים כיון שאינו שכיח.
7. כיצד פרשו כוונת המשנה?
  - משנה - יצא קול בעיר שהיא מקודשת - הרי זו מקודשת מספק, מגורשת - הרי זו מגורשת ואשת כהן לא תדור עמו, ואם יש אמתלא כגון שגירשה על תנאי, או זרק קידושיה ספק קרוב לה ספק קרוב לו - אין חוששים לקול. ופירשו, שכוונת המשנה שעל אותה פנויה שאסרנו אותה להינשא משום שיצא עליה קול שנתקדשה חזר ויצא עלייה קול, שגירשה זה שקידשה. אבל לקול שיצא על אשה לאחר נישואיה פסק רב אשי שאין חוששים.